

En spesiell oppdagelse A special discovery

The Christian Science Journal, oktober 2009

Eliane Fidalgo

Da jeg vokste opp i São Paulo, Brasil, var jeg ikke tilhenger av noen spesiell trosretning. Jeg forkastet den eneste religion jeg kjente, som var nedarvet fra mine foreldre, fordi jeg ikke kunne tro på kirkens lære om at mennesket var født som synde.

Og som tenåring, da jeg ble interessert i å finne løsninger på menneskelig lidelse, virket det ikke som om Gud var en faktor i den løsningen. Men etter at familien min flyttet til Rio de Janeiro, førte mitt ønske om å finne svar til at jeg studerte psykologi på gymnaset. Jeg trodde at denne vitenskapen kunne løse alle menneskehetens problemer.

Mange år senere ble jeg psykolog og etablerte egen praksis. Men etter fem år i bransjen, innså jeg at psykologi ikke hadde gitt meg definitive svar på mine forskende spørsmål om livet. Jeg tenkte at det måtte finnes noe mer, noe som kunne forklare hvorfor vi er her og hvordan vi kan lindre lidelse. Jeg begynte å lese bøker om åndelighet og religion, undersøkte mange trosretninger, inkludert evangeliske og østens religioner, og deltok på seminarer som omhandlet åndelighet og forskjellige religioner.

I denne perioden med åndelig søking begynte jeg også å delta på møter i Anonyme Alkoholikere (AA) på grunn av arbeidet mitt. Der lærte jeg om det andre trinnet i deres 12-trinns program, og at AA'ere stoler på en overordnet makt – en makt større enn de selv – for å hjelpe dem til å holde seg edru. Å stole på noe utenfor meg selv var et nytt begrep for meg, men jeg bestemte meg for å praktisere programmets andre trinn og vende min tanke til Gud når problemer ble overveldende. Med tiden ble Gud så virkelig for meg at jeg kjente meg gladere. Jeg forlot min psykologipraksis og sluttet å drikke – og røyke også. Jeg innså at røyking bare var en annen form for materiell avhengighet. Jeg mistet også troen på at medisin kunne hjelpe meg, og sluttet å ta piller (mange piller) for ethvert lite problem.

Etter en eller to måneder sluttet jeg å gå på AA møtene for å gå dypere inn i min søken i åndelighet. Selvom jeg satte pris på det gode jeg hadde oppnådd ved å gå på møtene, kunne jeg ikke lenger identifisere meg som alkoholiker. 12-trinnsprogrammet er basert på erklæringen om at man er alkoholiker for livet. Den tanken gjorde meg svært trist.

Mens jeg fortsatte å søke etter svar, dukket en gammel venn opp i livet mitt. Da jeg sist så henne var hun svært deprimert, såpass at jeg hadde gitt opp å hjelpe henne. Men måneder senere, da hun kom hjem til meg, la jeg merke til at hun var fullstendig forandret – mentalt stabil, snill, og mer tålmodig og glad. Til og med mer vakker! Grunnen til denne forbløffende forandring sa hun var Kristen Vitenskap. Hun ga meg en kopi av Kristen Vitenskaps Herold på portugisisk (*O Arauto da Ciência Cristã*) og inviterte meg til å bli med henne til en Kristen Vitenskaps gudstjeneste en søndag. Jeg var så imponert over helbredelsen hennes at jeg ble med. Etter gudstjenesten, konkluderte jeg med at alle som var der var helt sprø. De sa at Gud var med oss hele tiden, og det hørtes ut som om de ikke gjorde noe som helst uten veiledning fra Gud. Jeg kunne ikke tro at Gud var med meg *hele tiden*, eller at han var involvert i detaljene i livet mitt. Det var en svært radikal tanke.

Jeg hadde mange oppfatninger om mennesket som var basert i psykologien; for eksempel at vi er selvgjorte og må være uavhengige skapninger. Men den forestillingen som er forankret i Bibelen om at vi er skapt i Guds bilde og likhet betyr at vi er helt avhengige av Gud. Jeg kunne verken forstå

For andre oversettelser på norsk, henviser vi til <http://www.spirituality.com/kristenvitenskapsherold>

© 2009 The Christian Science Publishing Society (CSPS) Opp til 50 kopier av denne artikkelen kan skrives ut og distribueres på et utgiftsdekkende grunnlag. Artikkelen må ikke sendes som e-post, eller innlemmes i en nettside. Vennligst send isteden en lenke til denne artikkelen på nettsiden til CSPS. For å få tillatelse til å gjengi artikkelen i en annen publikasjon, send en e-post til copyright@csps.com, med titellinjen "Copyright Request" på engelsk.

eller akseptere dette. Det provoserte frem frykt i meg. Uansett kjøpte jeg nok en Herold og en kopi av *Vitenskap og helse med nøkkel til skriften* av Mary Baker Eddy fordi jeg fortsatt ønsket å forstå hvordan venninnen min var blitt helbredet for depresjonen. Jeg åpnet boken og leste innholdsfortegnelsen og navnene på kapitlene, og fortsatte å lese. Men jeg forstod ingenting, og venninnen min kunne ikke forklare Kristen Vitenskap for meg. Så jeg satte boken i bokhyllen og fortsatte å lete.

På den tidspunktet hadde jeg bestemt at jeg ville lære om Gud direkte fra Gud, og ikke fra åndelige ledere og deres bøker. Så jeg begynte å be om å få en bedre forståelse av Ham. Jeg bekreftet for meg selv at om jeg ville lære Gud å kjenne så var det fordi jeg *kunne* kjenne Gud. Med tilbakeblikk forstår jeg nå at denne intuisjonen om at jeg kunne kjenne Gud var Kristus som talte til meg. I tankene forsvarte jeg ideen om at jeg kunne forstå dette guddommelige budskapet fra Gud, på tross av alle motsigende forslag.

En dag spurte venninnen min om jeg ville bli med henne i kirken igjen. Men jeg ville ikke tilbake til noen kirke. Hver dag, faktisk hver dag, spurte hun meg. Da jeg var nær ved å miste tålmodigheten med henne, tenkte jeg, "Nei, hver dag ber jeg, og hver dag ber hun meg om jeg vil bli med i kirken. Det må være noe i det".

Så husket jeg *Vitenskap og helse*. Nok en gang begynte jeg å lese i boken. Denne gang (omtrent fem år etter at jeg først åpnet den), leste jeg den ferdig. Jeg hadde en sterk følelse av håp og sikkerhet om at alt ville bli bedre. Jeg visste ikke hvordan, men langt inne visste jeg at det ville bli slik.

Kort tid senere var jeg på kjøkkenet mitt og stekte et egg, og uten å tenke meg om plukket jeg opp stekepannen med begge hendene og brant dem stygt. Med en gang ble de røde og smertefulle. Jeg måtte kjøre et eller annet sted rett etter denne hendelsen, og det slo meg at om jeg hadde forstått alt jeg hadde lest i *Vitenskap og helse* så kunne jeg helbrede fingrene mine. Jeg gikk på rommet mitt og ba ved hjelp av et par enkle ideer fra boken – at materie ikke har noen følelse, og at jeg er åndelig. Etter omtrent ti minutter var smertene og rødheten borte. Jeg syntes det var så interessant. I det øyeblikket fant jeg veien jeg skulle gå.

Jeg begynte å gå i en lokal Kristen Vitenskaps kirke, og etter et år var jeg blitt medlem. Senere meldte jeg meg inn Moderkirken i Boston og deltok i Kristen Vitenskaps klasseundervisning, der vi studerte kapitlet "Sammendrag" i *Vitenskap og helse*. I denne klassen oppdaget jeg at absolutt ingenting kunne skille meg fra Gud, det ene Sinn. Som Guds speilbilde, forstår jeg alt jeg behøver å forstå. Jeg trenger ikke kjenne forvirring; jeg trenger ikke godta noen tilstand som gjør at jeg kjenner meg adskilt fra Gud. Jeg kan lytte til Gud i ethvert øyeblikk. Den oppdagelsen var svært spesiell. Som resultat ble bønnen min mer effektiv og mer kraftfull.

Siden den raske helbredelsen av brannså, har Kristen Vitenskap blitt førsteprioritet i livet mitt. Noen dager er enklere enn andre når du praktiserer en åndelig og vitenskapelig metode for helbredelse som utfordrer status quo. Men jeg fortsetter, for jeg har sett det virke gang på gang, og jeg vet uten tvil at denne Vitenskapen er svaret på enhver utfordring menneskeheten står overfor.

Eliane Fidalgo er Første Foreleser i Første Kristen Vitenskaps Kirke, Rio de Janeiro.